

Als de mensen uit het bos zijn verdwenen

dan komen de wolven en beginnen te huilen.

Ik zie de wolven en word bang.

Ik zit vast in een wolfjazer, de wolven komen eraan.

Ik probeer me los te maken, het lukt en ik verstop me.

De wolven komen voorbij, gelukkig zien ze me niet.

Het begint licht te worden, de wolven zijn weg en ik wil naar huis.

Maar waar ben ik, zo diep in het bos? Ik zoek en zoek maar vind de weg niet meer, net alsof ik in een doolhof zit.

Even later vind ik de uitweg. Ik ren naar de auto maar hij start niet: motorpech.

Dan maar met de bus. Nog een half uurtje en ik ben thuis.

Eindelijk thuis, ik denk dat ik een boek ga schrijven over dit verhaal.

Ik vertel aan iedereen wat ik heb meegemaakt, ik ben zo bang, echt waar.

Uiteindelijk ga ik met de pers terug naar het bos maar er gebeurt niets en toch blijf ik bang. Dan maar terug naar huis.

Een maand later is mijn boek klaar en ligt het in de winkel.

Veel mensen lezen het.

Ondertussen zoeken veel professoren naar wolven in het bos en ik blijf bang. Gelukkig heb ik een hond die mij beschermt, echt waar. Die professoren weten waarom er wolven in het bos zijn: een paar mensen hebben er wilde wolven ingezet en normaal mag dat niet!

Einde.